

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Sanctissimo ac beatissimo domino Tarasio archiepiscopo
Constantinopoleos & vniuersali patriarchae, orientis summi sacerdotis &
sacerdotis in Domino salutem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

ANNO
CHRISTI
787.

Τῶ ἀγιωτάτῳ ἔ μακαριωτάτῳ κω-
είῳ καὶ δεσπότη Ταρσίου ἀρχιε-
ποκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ
οἰκουμηνικῷ πατριάρχῃ, ὁ τῆς
ἐώας ἀρχιερεῖς τε καὶ ἱερεῖς ἐν κω-
είῳ χαίρειν.

*Sanctissimo ac beatissimo do-
mino Tarasio archiepiscopo
Constantinopoleos & uni-
uersali patriarchæ, orien-
tis summi sacerdotes & sa-
cerdotes in Domino salu-
tem.*

ΤΟΙΣ πανίεροισ ἢ ἐκ θείας Ἐπι-
ποίας ἰσαρχοῦ θεῶσι λιβέλλοις
τῆς ὑμετέρας ἐντετυχικότες ἀποστολι-
κῆς τε καὶ πατριεῆς ἀγιωσιωνῆς, μα-
καριώτατοι, ἡμεῖς ὁ ταπεινοί, ἔ τῆς
πλῶ ἔρημον ἀροικεῖν ἐφιεμῶν ἔχα-
τοι, ἔσῳμα ἔ χαρᾶ σιωεχέτην. ἔ-
μα μῶ, δια ὁ φόβῳ τῆς οἰς δου-
λῶν δια τῆς ἀμδρπίας ἡμῶν κατεκρί-
την, τῆς ὄντως ὄντων ἀσεβῶν, καὶ
κύκλω κῆ τῆ γεραμμένῳ πεπα-
τωῦτων, ἔ περφόρας καθ' ἐκάστω,
ὡς ἔπος εἶπεῖν, ἡμέραν Ἐπιζητούτων
τῆ θανατώσαι ἔ ἀπολέσαι ἡμας χαρᾶ
δὲ, δια τῶ ἐκλάμπουσαι * ἐν ὑμῖν
ἀκρίτων δὴκω ἡλιακῶν τῆς ὀρθοδό-
ξου πίστεως ἀκρίθειν, καὶ τῆς ἀποστο-
λικῶν τε καὶ πατριεῶν δογματικῶν δια-
φανεσάτων ἔ ἀπλῶσιν. περ ὡν δι-
καίερος τῆς τῆ περφίτου Ζαχαρίου
καὶ τῆς τῆ λόγου Φωνῆς γηνήτορος εἰς
μνημῶν αἰδῆς ἐληλυθότες, μέγαλοφῶ-
νως βοῶμῶν ἐπεσεῖν ἔατο ἡμας ἀναπο-
λῆ παμφανῆς ἔ ὑμῶν θεωρητικῆς τε
ἔ θεοφρονεσάτης διανοίας, τοῖς ἐν σκό-
τει ἔ σκια θανάτου, κακοῦ ἔπου πλῶνης,
ἡτοι Αραβικῆς δυσσεβείας, κατημῶν
ἡμῖν, τῆς κατευθῆναι ἔδῶ νοημαπκοῖς
ἡμῶν πόδας εἰς ὄδον καὶ πελῶεις εἰ-
ρλικῆς κατῆσῆσεως. τῆς λαλήσῃς τῆς
δυναστείας κωέλου; συμφαλλέτω Δα-
εἰδ ἡμῖν ὁ θεοπάτωρ ἀκουσας ποιῆ-
σῃ πῆσας τῆς αἰνέσῃς αἰῶ; ὅπ ἡλέη-

*S*ACRATISSIMIS & ex di-
uina deitatis inspiratione li-
bellis apostolicæ ac paternæ san-
ctitatis vestræ prælectis, o bea-
tissimi, nos humiles, & eorum
qui desertum incolere gestiunt,
ultimi, tremore pariter & gau-
dio fumus detenti. Tremore
quidem, propter timorem eo-
rum quibus ob peccata nostra
seruire decreti sumus, quique
vere sunt impii, & in circuitu,
secundum quod scriptum est,
impii ambulant, ac per singu-
los pene dies occasiones exqui-
runt, ut nos morti tradant, &
perdant: gaudio vero, propter
veritatem orthodoxæ fidei quæ
fulget in eis solarium more ra-
diorum, & luculentissimam ex-
planationem apostolicorum do-
gmatum & paternorum. De
quibus apte genitorem vocis
Verbi, id est, prophetam Za-
chariam ad memoriam redu-
centes, magna voce clamamus:
Visitauit nos oriens ex alto splen-
didus theoricæ & diuina prou-
identia illustratæ mentis, in te-
nebris & ymbra mortis maligni
erroris, id est, Arabicæ im-
pietatis, sedentes, ad dirigendos
intelligibiles pedes nostros in
viam & semitas paciferæ consti-
tutionis. Quis loquetur potentias
Domini? nobiscum psallat Da-
uid pater Dei; aut auditas fa-
ciet omnes laudes eius? quoniam
Z iij

* ἔλ. ἔ αἰ.
τῆς

Psalms. 11.

Luc. 1.

Psalms. 105.

Luc. 1.

* Anast. verb. Quia primus retinet patriarche, nam primum in ecclesia locum possident sacerdotes. * Gr. atque hi, qui par. sec. iuxta legem & ordinem in ecclesia obtinent post vos triumphat.

mifertus est Deus desperati populi sui, & distantia ad vnam fidei collegit harmoniam. Et crexit cornu salutis nobis, & directionis in domo, & Dominum recipiente templo vnigeniti Filii sui, Domini videlicet Dei ac saluatoris nostri Iesu Christi: quod estis vos sanctissimi, * atq; hi qui partes secundas ecclesie portant per legem & ordinem ecclesie nostre, triumphatores scilicet ac diuinitus redimti seu decreti principes nostri & domini terrarum orbis. Sacerdotium enim imperii sanctificatio est & constitutio, & imperium sacerdotii fortitudo & firmamentum. de quibus sapiens quidam princeps & in sanctis regibus beatissimus ait: Maximum donum Deus hominibus prestitit, sacerdotium & imperium: illud quidem adornans & regens caelestia; hoc vero gubernans legibus iustis terrestria. Nunc veraciter medius macerie paries solutus est, & concordia discordie principatur, & incuruatur vnitati diuisio, & fuga lapsa disparuit dissonantia: & pax Dei quae exuperat omnem sensum, iocundo vultu triumphat, & fiducialiter conuersatur. Nunc nos qui facti fuera- mus opprobrium vicinis & affi- nibus nostris, subsannatio & derisio his qui in circuitu nostro sunt, ac per hoc ad terram pre- confusione prospicientes, ad cae- los vnanimi alacritate suspici- mus, & psallentes in exultatione proclamamus: In hoc cognoui, quoniam voluisti me, quia non gaudebit inimicus meus super me. Me autem propter innocentiam & simplicitatem erroris titubantem suscepisti, & saluum me faciens ere-

sen o theos (D) απεγνωσμενον λαον αυ- τος, η τα διεσωτα παρος μηδεν συνηλε- πιστως αρμονιου. οπι ηγαρε κερας σω- τηρας ημιν ε ανορθωσας εν οικω η θεοδωχω γαα τος μονογενους υου αυτος, κωελου ε θεου η σωτηρος ημιν Ιησου Χωρισου. οι πνες εσε υμεις αγιωτατοι, ε (D) τα δευτερα κτλ θεσιον ε ταξιν εκ- κλησιας φεροντες ημιν θεοσεφεις θρ- παμοδχοι ε θεοι η φισοι βασιλεις ημιν και διασωτα της οικουμηνος. ιερωσων η βασιλειας αγιασμος εστι και αια- σοι χειωως, και βασιλεια ιερωσωνος ιχως ε κραταγωμα. ωελ αν σοφος υς αν αξ ε εν βασιλευσιν αγιοις εφη μα- καρεστατος. μεγισον δωρον θεος αν- θεσπις ωρεξαν ιερωσωνω και βα- σιλειαν. τιω μιν τα ουρανια κατα- κοσμοδωσαν και διεπουσαν, τιω δε οια- κηουσαν θεσιους δικαιοις τα θηγα. νω δλητωις τ μεσοτοιχον ε φραγμαδ διαλελυται, και συμφωνια καταρχα διαφωνιας, η υπομνησει ενωσ δια- ρεπις, και φροδδωσ κατεση διδαστοις. ε η ειρληη τος θεου η ωπερεχουσαι παντα νεν, φαιδρωις πομπενει τω προσωπω, ε παρρησιαστικως πολιτευεται. νω (D) γρηθεντες ημεις ονειδωσ τοις γειτοις ε σιωμομοροις ημιν, μυκτωεσιμος και χλθιασμοις τοις κυκλω ημιν, και του- του παρος γλω κωχινωτες, εις ουρα- νοις ενθυμωως σωανανδωομιν, η ψαλ- μικως εν αγαλλιδωσ ανακραζωμιν. εν τουτω εγωιν, οπι τεδελικαις με, οπι ου μη θηγαρη ο εχθρος μου εωι εμοι. και μωδ δε δια τιω ακακιδω ε απλοπιτα πλδνη ωειτραπεντος δυ- τελεβου, και διασωσας με ανεση-

psalm. 40.

ANNO
 CHRISTI
 787.

σας, & ἐπὶ τὴν πέτραν τῆς ἀποστολι-
 κῆς πίστεως ἐδὺν χλωαίαν τὰς μου πόδας
 κατέπηξας. ταῦτα ἐπὶ τούτοις γρά-
 φειν ἡμᾶς σωωδὰ παρεσκίασαν αἰ-
 θεογράφοι δέλοι ἡμῶν, αἱ κανονι-
 κῶ κινούμενοι νόμοι, καὶ πατρῶς ἀδύτου
 βιταξία ποδηγεῖται, τοῖς ἐδὺν ἀποστολι-
 κῶς θεοῖσι δέπειν λαχρόσι διάξωω-
 εἶδος ἀγίας ἐβλαβοῖς καὶ θεοδηγήτου
 πεπόμφατε. οἱ πνευ ἀφικόμενοι, ἐκ
 θεοδ βούλησιν τε ἐπὶ πνευσιν ἰσχυρω-
 κότες τοῖς θεοσεβέστατοις ἀδελφοῖς ἡμῶν
 ἀνδράσιν ἀγίοις ἐδεδωκόσι τὰς ψυ-
 χὰς αὐτῶν ἰσχυρῶς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διορ-
 θώσεως, ἀναγνωρεθέντες ἐν παλαιᾷ
 ἐδερχάμας ἀναστροφῆς, λίδω ἐχρη-
 σαν· καὶ μάλιστα ἐρηκότες ἀμφω ἐν
 ἐνὶ διατελείοντα πότω, καὶ θεοφιλεῖ
 ἴσπον διώκοντα. ἐδὺν ἀκαλύψαντες
 ἐαυτοῖς, ἰσχυρῶς ἀπόσις ἐδὺν τὸ ὀρδο-
 δόξιας ἡμῶν θεοπροπέσις καὶ ἀξιαγάσει
 λιβέλλοις, δημοσιεύουσι κατ' ἐπος τῆς
 θεαρέσου γνώμης τῆς σῆς ἀγιότητος, καὶ τῆ
 θεοφυλάκτων δεασοτῆρ ἡμῶν τὴν βί-
 βουλίαν, ἐ τῆς κοινῆς τῆς ὅλων σαπι-
 είας τὸ θεοσοδικίω, καὶ πρὸς θεὸν ἀκα-
 ταίματον ἐλπίδα. Ὁ δὲ ὡσπερ μίαν
 ψυχὴν ἐν δυοῖ σώμασιν ἔχοντες, ἐ τὸ
 ἐν ἀποστολικῶς φρονουῶντες, καὶ ἰσχυρῶς
 θεοῦ κινούμενοι πνέματος, μυστικῶς
 ἀμα ἐ σωετῶς ἐδὺν ἀδελφοῖς πε-
 σείλαντες τε καὶ κατακρύψαντες διὰ τὸ
 περὶ τοῦ δόξιας τὸ ἐχθερῶν τῆς σωροδ,
 οὐ καταπαρήσαν, καὶ πρὸ σοφοὶ ὄντες, ἢ
 καταπεσοδοσιν τὸ σφῶν αὐτῶν θεαείας,
 ἢ τῆς ἰσχυρῶς ἐνεργήσαν τὴν διέ-
 ξοδον, δεδεδωκῆς καὶ μάλιστα διεσμι-
 λωδῆς καὶ πεπυκνωδῆς βουλήσ
 τε ἐ σέφωσ. βουλή τῆς, φησὶ, καλῆ
 circumspiciendi tractatus exigeretur.

xisti, & super petram apostolicae
 fidei claudicantes pedes meos
 infixisti. Hæc & his concinen-
 tia scribere nos fecerunt diu-
 nitus exarata volumina vestra,
 quæ canonica moti lege, & pa-
 ternæ traditionis disciplina du-
 cti, his qui apostolicarum fe-
 dium moderamen fortiti sunt,
 per reuerendas & a Deo dire-
 ctas bigas misistis. qui perue-
 nientes, & per Dei voluntatem
 ac nutum occurrentes Dei cul-
 toribus fratribus nostris, viris
 sanctis, qui dederunt animas
 suas pro ecclesiarum correctio-
 ne; & recogniti ex veteri & an-
 tiqua conuersatione, valde ga-
 uisi sunt: & maxime reperientes
 ambos in vno loco degentes, &
 modum Deo placitum perse-
 quentes. Et sese reuelâtes, osten-
 derunt eis orthodoxiæ vestræ
 Deo decentes & dignos admi-
 ratione libellos, referentes per
 ordinem Deo placitæ sanctitatis
 vestræ mentis, & pium Deo con-
 seruatorum dominorum nostro-
 rum consilium, & communis
 omnium salutis expectationem,
 & circa Deum sine confusione
 spem. At illi quasi vnam ani-
 mam in duobus corporibus ha-
 bentes, & vnum secundum Apo-
 stolum sapientes, & a diuino agi-
 tati spiritu, secreto pariter & in-
 telligenter fratres contegentes
 & occultantes propter formidi-
 nem inimicorum crucis, quæ
 hinc inde disposita fuerat, non
 ausi sunt, cum essent sapientes,
 vel credere visionem ipsorum,
 vel causæ operari decursum:
 præsertim cum in timore res ha-
 beretur, & quam maxime cre-
 brescens consilium & diligens
 Consilium enim bonum custodiet, Proverb. 2.

inquit, te: cogitatio vero bona
seruabit te. Et ecce dum lateret
eos qui * se sub tuitione custo-
diæ posuerant, cucurrerunt vs-
que ad nos: & in idipsum con-
gregantes silenter, humilitatem
nostram, primo quidem adiura-
mento * vincientes, nos serua-
re secreto ac sine propalatione,
quæ ab eis erant dicenda, & in
hunc modum quidquid ad cau-
telam pertinet exaggerantes,
reuclauerunt nobis omnem rei
quæ sibi acciderat, circumstan-
tiam. Stupefacti autem & com-
puncti corde, lacrymisque per-
fusi feruentibus super huiusmo-
di narrationis miraculo, & * glo-
ria tantæ rerum mutationis, ite-
timus ad orationem, veluti pec-
catores, cum timore ac tremore:
& ei qui facit omnia, & tran-
sfert ad id quod melius est, de-
centem laudem referentes, peti-
uimus obnixè benignitatem
eius, quo in minimis nobis fie-
ret medius, & per Spiritum san-
ctum illucesceret lux scientiæ in
cordibus nostris, atque com-
munis vtilitatis consilii donaret
virtutem, cogitationesque bo-
nas ad determinationem optimi
vestri propositi. quod & fecit,
cum esset benignus atque mise-
ricors. Considerauimus igitur,
sanctissimi, contaminatæ na-
tionis cognoscentes contra nos
infestationem, retinere hos qui
missi sunt, & prohibere appropi-
are his ad quos destinati sunt:
ducentes hos in medium no-
strum, & admonentes pluri-
mum, ne inducerent turbatio-
nem; imo, vt specialius dica-
mus, exitium quiescentibus, &
Dei gratia pacificatis ecclesiis,
vel populo miserabiliter iugo seruitutis afflictio, & importabilius illa-

* quos in
sua tuitio-
nis custo-
diam

* Gr. addit.
maxime
horribili.

* inopi-
nato

φυλάξει σε, ἐνοια δὲ ἀγαθὴ πηρή-
σῃ σε. καὶ δὴ λαθόντες οἱ ἐν ἀσφα-
λείᾳ παραφυλακῆς ἀπέδυντο, ἐδρα-
μον ὡς ἡμᾶς, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸ ἡθεοκώ-
τες ἀποφῆναι τὴν ἡμετέραν ταπεινώ-
σιν, πρῶτον μὲν κατακρίσει φεικω-
δέσει τε σωθήσαντες ἡμᾶς, φυλάξαι
ἀνεξ ἀρῶντα πρὸς αὐτῶν λεχθη-
σόμενα, καὶ ποδοῦν ὅσον ἑαυτοῖς ὅτι-
σεσωρῦκότες τὸ ἀσφαλές, ἀπεκάλυ-
ψαν ἡμῖν πᾶσαν τὴν περὶ τῆς κα-
ταπλαγῆς δὲ καὶ κατανοήσεως τὴν
καρδίαν, δάκρυσι τε συρραίνοντες θερ-
μοῖς ὅτι τῶ ποιούτω ἡ διηγήσεως θαύ-
ματι, ἔτι τῶ πρὸς ἀδελφῶν τῆς ποιούτης με-
ταβολῆς, ἐσημῶν εἰς πρῶτον μὲν ὡς ἀ-
μδρωτοῖ μὲν φόβου καὶ ἔξουσι καὶ τῶ
ποιούτω πάντα ἔμετασθε ἀλῶν πρὸς
τὸ βέλπον πρῶτον ἀπομαχόμενοι τὴν πρέ-
πουσαν ἀνεσίαν, ἡπιστάμεθα τὴν αὐτῶν
ἐκτενῶς ἀγαθότητα τῆν ἐλαχίστην ἡ-
μῶν ἡρέσθαι ἐν μέσῳ, καὶ δια πινύ-
ματος ἀγίου ὁπλακίμῃ φως γνώ-
σεως ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, καὶ κοινω-
φελῶς βουλῆς χαρισάσθαι διώματι,
καὶ ἐνοίας ἀγαθῆς πρὸς ἀγαθῶν
τῆς ἔξουσις ἡμῶν πρῶτον μὲν. ὁ δὲ καὶ
ἐπίσησεν ἀγαθὸς ὢν καὶ φιλανθρώ-
πος. σπεύδοντες ποιησατοῦ ἀγῶνα-
τοι, ὅτι μισροὶ γινώσκοντες ἔθνοις πᾶσι
ὡς ἡμᾶς ἀπέχθειαν, ὅτι τῶν ἐδὲ
ἀποσταλένται, καὶ καλύπτει πρῶτον
γίσει τοῖς πρὸς οἱ ἀπέσπασαν, ἀγα-
θόντες αὐτῶν μέσον ἡμῶν, καὶ νο-
θετήσαντες πρῶτον μὲν ἐπιμαχῆν τὰ
εἰρη, μάλιστα εἰπεῖν ὄλεθρον οἰκισ-
τῶν ἡμερῶν καὶ θεοῦ χάριτι εἰρη-
νότησιν ἐκκλησίαις, καὶ λαῶν ταλαπαι-
ρωῶν δουλείας ὑγῶν, καὶ δυσχεπέων
φρόνον

ANNO
 CHRISTI
 787.

Φόρον πειρωμένων επαγωγῆ. **Θ** δὲ
 δυσαναγκαστούτως ἔλεγον, ὡς εἰς τοῦτο
 ἀπεσταλμένοι, παραδουῖαι τὰς ἑαυτῶν
 εἰς θάνατον ψυχὰς ὑπὲρ τῆς ἐκκλη-
 σίας, καὶ πῶς παρέθεσαν τῷ ἀγιωτάτου
 πατριάρχου & τῶν βίσεβων βασιλέων
 εἰς πᾶσ ἀγαγεῖν. δὲ εἰ μὲν εἰς τὰς ὑ-
 μετέρας & μόνον ψυχὰς, ἔφημεν πρὸς
 αὐτοὺς, σωλωπείτο ὁ κύνδιος, εἶχεν
 αὐτὸ λόγος ὑμῶν τὸ βέβαιον· ἐπεὶ δὲ καὶ
 κοινοὶ τῆς ἐκκλησίας παρέρχεται
 σώματος, ποία ἔσται ὄνησις; μάλλ' **Θ**
 δὲ ποῖον ἐπὶ ἔσται βλάβη, κῆσαι ὀκο-
 δομῶν ἑτήσασθον, & σέρροδ θεμελίου
 χηρούουσαι; καὶ πῶς, ἔλεγον, ἢ ποῖον
 παροῦσιν παρὸς τοῦ ἀπεσταλκότα
 ἡμᾶς ἐπανήξομεν, ἑτήσασθον μὴ
 δὲν τῶν κατὰ νόμον αὐτοῖς ἐλπιζο-
 μένων; παρὸς ταῦτα ἰπορηκότες ἡμεῖς,
 γνώσκοντες τε τοῦ θεοφιλεῖς ἀδελ-
 φοῖς ἡμῶν Ἰωάννη καὶ Θωμά (ἡ-
 λω θεῶν τῆς ὀρθοδόξου κεκοσμημένων
 πίστεως, δύο ἀγίων καὶ μεγάλων πα-
 τριάρχων ὁμοψύχοις συγκέλλοις γε-
 νομένων, οὐ μὲν δὲ καὶ τῆς ἀγιοποιῶ
 ἰσυχίας ὄντας ἔρασαν, ἔφημεν παρὸς
 αὐτοῖς· ἴδε καιρὸς ἀδελφοῖ παροῦσιν
 σωτηρίας, καὶ ἰσυχίας μάλλ' **Θ**
 ὑψηλοῦτος. πορεύεσθε πῶς ἀνδράσι
 πούτοις, καὶ πῶς ὑπὲρ αὐτῶν ἰστολο-
 γίαν ἀναδέξασθε· & διηγήσασθε ζωσι-
 φωνῆ, ἀ διὰ γραμμάτων γνωρίσαι
 τοῖς δεσπόταις ἡμῶν παρέλκον ἡγού-
 μεθα. οἶδατε, ὅπως διὰ βραχυτάτης
 κατηρησίας ἔξολεως γέγονεν διὰ δι-
 γλίων * σημείων ὁ **Θ** θεῶν λαχῶν
 διέπειν τῶ ἀδελφοῦ Ἰακώβου. ὀ-
 πλιώκα τὸ ἔ θεοῦ ἔργον πληροῦσθε,
 καὶ πῶς κρατοῦσαν ἰστορικῶν παρὰ τοῖς
 ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶ θεοῦ ταῖς κατ'
 Concil. Tom. 19.

tione tributorum oppresso. At
 illi hæc moleste ferentes, dice-
 bant, quia in hoc destinati fu-
 mus, vt tradamus nostras in
 mortem animas pro ecclesia, &
 propositum sanctissimi patriar-
 chæ ac piissimorum imperato-
 rum perducamus in finem. Sed
 si in vestras tantummodo ani-
 mas, diximus ad eos, cohauri-
 retur periculum, haberet forte
 sermo vester aliquam firmita-
 tem. At vero quia contra com-
 mune corpus procedit ecclesiæ,
 qualis erit profectus? imo qualis
 non erit læsio, ædificium con-
 struere super putredinem, &
 firmo fundamento priuatum?
 & quomodo, inquit, vel qua
 facie ad eos qui nos miserunt,
 redibimus, nihil eorum quæ
 secundum votum suum spe-
 rabant, omnino ferentes? Ad
 hæc deficientes nos, scientef-
 que Deo amabiles fratres no-
 stros, Ioannem scilicet & Tho-
 mam, zelo diuino orthodoxæ
 fidei adornatos, atque duo-
 rum sanctorum & magnorum
 patriarcharum syncellos, quin
 & * sanctificandos silentii ama-
 tores, diximus ad eos: Ecce
 tempus, fratres, acceptum salu-
 tis, & silentio excellentius. Ite-
 cum viris istis, & pro eis apo-
 logiam assumite; & enarra-
 te viua voce, quæ per lite-
 ras intimare dominis nostris su-
 pra vires esse conuicimus. No-
 stis enim qualiter per pusillam
 accusationem exul factus sit a
 bis millibus signorum ille qui
 ad regendum thronum fra-
 tris Domini sortitus est Iacobi.
 Cum autem opus Dei adimple-
 ueritis, & apostolicam traditio-
 nem quæ tenetur in ecclesiis per
 A a

* sanctifici

Ægyptum & Syriam, dominis nostris cognitam feceritis, tunc quod a vobis desideratur, amplectimini. Et quomodo nos, responderunt, idiotæ cum sumus & * in expertes, & ad tantam causam infirmi & indociti, præsumemus arripere negotium quod virtutem nostram exuperat? Sed Christus Deus noster, qui per vilissimos & idiotas, e vestigio diximus, cooperatus est, sanctos inquam apostolos, & per eos orbem terrarum captiuit ad obedientiam verbi dispensationis suæ, potens est dare vobis sermonem in apertione oris vestri, ad suppleendum intentionem & sensum eorum qui neque literas quieverunt suscipere, neque ausi sunt scribere, vel super talibus quolibet modo mutire. Qui cum Dei essent amatores, obedientiæ filii apparentes, obediunt verbo nostro, & acquieverunt hortationi. quos cum prolixa promittentes oratione, & gaudium non qualecumque his qui missi sunt, concilians, taliter diuulsi sumus abinvicem cum multa lacrymarum effusione. Verum, o sanctissimi & beatissimi, vt decet paternam dominationem vestram, benigne fratres nostros suscipite, & dominis orbis absque subtractione vel timore hominum præsentate. habebitis enim eos scientes liquido trium apostolicarum sedium concinentem & concordantem orthodoxiam: qui sanctas & vniuersales sex Synodos voce consona prædicant, aliam ad has, quam & septimam quidam susurrando nuncupant, nullatenus admittentes,

* Gr. ignoti,

Αἰγυπτίον καὶ Συρίαν τοῖς δεσπόταις ἡμῶν γνωρίσατε, τιμωρῶντα τὸ ποδοῦ-
μνον ὑμῶν ἀσπασάσατε. καὶ πῶς ἡμεῖς,
ἀπεκρίθημεν, ἰδιώται ἐ ἀγνώστες ὄν-
τες, ἐ πρὸς τὴν ὑπόδειξιν ἀδελφῶν ἐ
ἀμαδῶς ἔχοντες, κατὰ τὸ μῆτρον χη-
ματῶν τὴν ἡμετέραν ὑπερβάλλον-
τος διώαμιν; ἀλλ' ὁ δὲ ἀτελών καὶ
ἰδιώτης, ἀπέφημεν, ἐνεργήσας, τῶν
ἀγίων ἀποστόλων φημί, καὶ δι' αὐτῶν
ζωηήσας τὴν οἰκουμένην πάσαν πρὸς
ὑπακοὴν τῆς λέγουσας αὐτῶν οἰκono-
μίας, Χειρὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, διωαπὸς
ὅστι διώαται ὑμῶν λόγον ἐν ἀνοίξει τῆς
στόματῶν ὑμῶν, πρὸς τὸ ἀναπληροῦ-
σαι τὴν σκοπὴν ἐ τὸ φρόνημα τῶν μή-
τε γραμμάτων διωαμῶν δέξασθαι,
μηδὲ αὐτὴν πολυώντων γραμμάτων ἢ γρῦ-
ξαι πρὸς τῶν ποιούτων. Ὁ δὲ θεοφι-
λέας ὄντες, ἐ ὑπακοῆς υἱοὶ πεφνηότες,
ἐπέδθησαν τῶ λόγῳ ἡμῶν, ἐ εἶδαν τῆ
ἀφρακλήσ. οὐ μετ' ὀκνητοῦς πρὸς ἀπο-
πομφότες βίβης, ἐ χαρὰν οὐ τὴν τυ-
χοδοσαν πῶς ἀποσταλεῖσι πρὸς ἐξενηκό-
τες, οὕτω διεασάθημεν ἀπὸ ἀλλήλων
μὴ πολλῆς δακρύων χύσεως. ἀλλ' ὡ ἀ-
γνώτατοι ἐ μακροχρόνιοι, ὡς πρέ-
πον ὅστι τῆ πατερικῆς δεσποτείας ἡμῶν,
ἀσμένως ἐδὲ ἀδελφοῖς ἡμῶν ὑποδέ-
ξασθε, ἐ πῶς δεσπότης τῆς οἰκουμένης
ἀπὸ συσολῆς ἐ ἀνδροπίου φόβου πε-
ρασησάτε. ἐξετε τῶν αὐτῶν ὀπίσταμέ-
νοις ἀκριβῶς τῶν πεινῶν ἀποστολικῶν
θεσφάτων τὴν ὁμονοητικῶν τε ἐ σύμφω-
νον ὁρθοδοξίαν. οἱ πινες τὰς ἀγίας καὶ
οἰκουμηνικὰς ἐξ ἀνωδοῦς ὁμοφώνως
κηρύττεισιν, ἐσφάδον πρὸς ταύτας, ἢ
ἐ ἐβδόμενῳ πρὸς θρυλλοσιν, οὐ προσέ-
μυθοι, ἀλλὰ πάμπαν ἀποβαλλόμενοι,

ANNO CHRISTI 787.

ὡς ἐπὶ καθάρσεσ' ἡμῶν ἁποστολικῶν τε
 ἔδιδασκαλικῶν παραδόσεων σωα-
 θροειτέων, καὶ ἡμῶν δειῶν καὶ σεπτιῶν
 εἰκόνων διαίρεσ' καὶ ὀξυαλείῃ. ἡμεῖς
 δὲ ἀγιώτατοι, πεπυροεμῆροι δειῶν ἡ-
 λω ὑπαρχόντες, σύμφρονες τε εἶναι
 δικαίᾳ ἡμῶν θεοῦ βασιλεύειν ἡμῶν
 περιεχέντας θεοφυλάκτους διασώτας
 ἔχοντες, ἅμα δὲ καὶ πῶς θεοσεβίᾳ ἔ-
 θεοτείχετον σύγκλητον, ἰσχύσατε καὶ δι-
 δρίξατε, ἔκ κρατουσῶν ἢ καρδία ὑ-
 μῶν, πᾶσαν παρακλήν ἁποστολικῶς
 διεκδικουῦτες, καὶ εἰς πῶς τῆς Χει-
 σοῦ ὑπακοῆν μετάρμοζοντες. ἐκείνο
 ᾧ ὑπομνηστικῶν ὡς ἀναγκαῖον πῶς
 ἱεραρχικῶν ὑμῶν κορυφῶν, εἴ γε διδο-
 κία τῆς παμβασιλείας Χεισοῦ τῆς θεοῦ
 ἡμῶν, ἔτ' ἡμῶν ἀπὸ συμβασιλεύειν ἡξιο-
 μῶν θεοσεβείων καὶ ἑπαρχόντων
 διασώτῃ ἡμῶν, βουλευθήτε συγκρο-
 τήσαι σωόδον, μὴ ἐπαχθῆς ὑμῖν φα-
 νείν ἡμῶν τελῶν ἁποστολικῶν θεῶν ἡμῶν
 ἀγιωτάτων πατριάρχων, ἔτ' ἡμῶν ὑ-
 αῖς εἶναι ὁσιωτάτων ἐπισκόπων ἢ ἀπό-
 λειψις. οὐ γὰρ ὀξυαλείας ἀπὸν φέμ-
 ποδῶν παροξείσεως, ἀλλὰ τῆς ἡμῶν κρα-
 τούτων ἔκ κυριθόντων ἀπὸν Φει-
 κωδεύσεως ἐπαπειλήσεως ἔκ θανατη-
 φόρου ἐπιτημῆσεως. ποδο δὲ εἶναι ἀ-
 κριβέστερον σωιδεῖν καὶ διὰ τῆς ἀγίας
 καὶ οἰκουμένης ἐκτικῆς σωόδου, ἐν ἣ
 οὐδεὶς ἡμῶν κατὰ τὸ καιρὸν ἐκείνον ἐν
 τούτοις ἐπισκοποῦντων πῶς μέρεσι
 σωαχθεῖς ἔρηται διὰ πῶς ἡμῶν μα-
 εῶν ἐπικράτειαν. ἀλλ' οὐδὲ ἐν τού-
 του τῆς ἀγίας σωόδου παροξίμα σωει-
 πλάειν, οὐδὲ αὖ παροξίμασε κώ-
 λισις πῶς συστήσασθαι, καὶ κατὰ δὴλα
 πᾶσι ποιῆσαι τὰ ὀρθὰ τῆς ὁσεβείας

nimirum vt dudum in apostoli-
 carum & magisterialium tradi-
 tionum depositionem, atque sa-
 crarum ac venerabilium imagi-
 num interemptionem & aboli-
 tionem, collectam. Vos autem
 sanctissimi diuino illustrati zelo,
 consentaneos quoque habentes
 diuinitus conseruandos do-
 minos, qui iusto decreto Dei
 in vobis imperare præordinati
 sunt, simul etiam & a Deo pro-
 tegendum & muniendum se-
 natum, præualete & viriliter
 agite, & confortetur cor ve-
 strum, omnem inobedientiam
 apostolice vlciscentes, & ad
 Christi obedientiam coaptan-
 tes. Illud autem tamquam ne-
 cessarium penes pontificalem
 apicem vestrum commonen-
 dum ducimus; vt si beneplacito
 cunctorum regis, Christi vide-
 licet Dei nostri, & eorum qui
 cum eo regnare meruerunt, Dei
 scilicet amicorum & trium-
 phatorum dominorum nostro-
 rum, volueritis celebrare Syno-
 dum: ne molesta vobis appareat
 trium apostolicarum sedium al-
 morum patriarcharum, & san-
 ctissimorum episcoporum, qui
 sub ipsis degunt, absentia, non
 ex proprio eorum accidens pro-
 posito, sed ex tenentium seu
 dominantium illis terribilibus
 minis & mortiferis poenis. Hoc
 autem subtilius est consideran-
 dum etiam ab ipsa sacra & vni-
 uersali sexta Synodo, in qua
 nullus eorum qui per idem tem-
 pus in his partibus episcopi e-
 rant, conuenisse repertus est
 propter obscænorum obtinen-
 tiam. Sed nullum ex hoc sanctæ
 adhæsit Synodo præiudicium:
 statuendi & manifesta faciendi

Concil. Tom. 19.

A a ij

ANNO CHRISTI 787.

recta dogmata pietatis, præcipue cum sanctissimus & apostolicus papa Romanus concordauerit, & in ea inuentus sit per apocrifarios suos. Et nunc, sanctissimi, hoc cum auxilio Dei similiter fiat. Nam sicut tunc illius fides in orbis terræ perfonit fines, ita & Synodi quæ nunc per gratiam Dei congreganda est per interuentionem vestram, & eius qui moderatur apostolorum principis sedem, prædicabitur in omni loco qui sub sole est; videlicet quæ tyrannice destructa sunt, erigens, & in antiquam & apostolicam reformans traditionem. Porro ad munitionem humilium literarum nostrarum, satisfactionemque beatitudinis dominationis vestræ, atque victorum & triumphatorum imperatorum nostrorum, conspeximus etiam exemplar synodicorum Theodori sanctæ memoriæ patris nostri & patriarchæ Hierosolymorum subiciendum his quæ scripta sunt a nobis. Hunc autem libellum secundum solitum ecclesiæ ritum, idem sanctæ recordationis scripsit beatis & almi termini sanctissimis patriarchis, Cosinæ scilicet Alexandriæ, ac Theodoro Antiochiæ Theopoleos; qui & reciproca synodica eorum, dum adhuc viueret, recepisse dignoscitur. Incolumes vos pro nobis orantes Dominus conferuet, sanctissimi & diuinitus honorati.

ἄρχιεπισκοπῶν ἁγίων καὶ
 ἁποστολικῶν πατρῶν Ῥώμης συμφωνή-
 σαντος αὐτῆς ἐ σωδωρεθέντος διὰ τῆς
 οικειῶν ἁποκρισιατικῶν. καὶ ἁγίως,
 ἁγιώτατοι, ποδο γῆνοιτο σωδωρ. καὶ
 ὄν ἔσπον πτωικαῦτα ἐκείνης ἡ πίστις εἰς
 τὰ τῆς οἰκουμένης ἐξήχηται πέρατα,
 οὕτω καὶ τῆς νυνὶ ἀσσειαθησομένης
 Χειρὸς χεῖρι σωδωδου διὰ μεσι-
 τείας ἡμῶν ἐ τῆς ἁποστολικῆς θε-
 ν τῆς κορυφαίου διέποντος, κηρυ-
 χθήσεται ἐν ὅλη τῇ ὑφ' ἡλίου δηλα-
 δὴ τὰ τυραννικῶς κατὰ σραφείας ἀνορ-
 θούσης, καὶ εἰς τὸ δερχαῖον ἁποκαθι-
 σῶσης κατὰ πτω ἁποστολικῶν παρὰ-
 δδοσιν. πρὸς δὲ ὄχλοσπον τῆς μετελῶν
 ἡμῶν γεαμμάτων, πληροφωρεῖν τε
 τῆς ὑμετέρας δεασποτικῆς μακαριότη-
 τος, καὶ τῆς νικητῆς καὶ ἔσπαμούχων
 ἡμῶν βασιλέων, σωειδωδου καὶ τὸ ἴσον
 τῆς σωδοικῆς Θεοδοῦρου τῆς ἐν ἁγίοις
 πατρῶς ἡμῶν καὶ πατελαρχοῦ Ἱεροσο-
 λύμων ἱσποτάξαι τοῖς ὑφ' ἡμῶν γεα-
 φείσι. ποδὸν δὲ τῆς λίβελλον κατὰ τῆς
 σωηθῆ δεσποῖν τῆς ἐκκλησίας ὁ αὐτὸς
 ἐν ἁγία τῇ λήξει γεραφικε τοῖς μα-
 καρείοις καὶ ἐν ὅσα τῇ λήξει ἁγιωπά-
 τοις πατελαρχαῖς, Κοσμά Φαμῆν τῶ
 Αλεξανδρείας, καὶ Θεοδωρα τῶ Αν-
 ποχίας Θεουπόλεως, ὅς καὶ τὰ ἀπ-
 σωδοικὰ αὐτῶν ἐπ' ἑῶν ἐδέξατο. ἐρ-
 ρωμῆροις ὑμᾶς καὶ ἡμῖν ἀχομῆροις ὁ
 κύριος διαφυλάξαι, ἁγιώτατοι ἐ
 δεσποῖντοι.